ſerunt mihi in laqueū ⁊ vbi ſequit̄ (iuxta iter) ꝑcepta ſūt
iter ergo non in itinere ſed iuxta iter.
¶ Dixi domino de⁹ meus es tu: exaudi do
7 mine vocem depcationis mee.
¶ Hec ē ſecunda pars vbi dicit ꝙ auxiliū ſit cōtra ꝑdicta
mala. ſ. clamare ad dn̄m. ideo ſequitur (exaud dn̄e vocem
de. mee) ſunt depcationes maloꝝ ſine voce quia ex bono
cordis affectu nō ꝓueniunt. depcatio vo iuſtoꝝ vocez ha
bent q2 ex medulla dilectionis ꝓcedens digna eſt auditu.
vox enim ꝓpriē hominum eſt ⁊ animatorum ſonus vo ce-
terarum rerum.
8 ¶ Domine domine virtus ſalutis mee. ob
umbraſti ſuper caput meum in die belli.
¶ Dn̄e do.) .i. veriſſime dn̄e. homines em̄ nō ſunt veri do
mini ⁊ repetitio iſta affectum pie ꝑcationis oſtendit (vir-
tus ſalutis mee) .i. qui das virtutē ⁊ pſeuerantiā qua ſal-
uus ſum (obumbraſti ſup caput meū in die belli) .i. dum
pugno contra malos extra ⁊ contra legem membroꝝ in-
tra obumbraſti .i. de gratia tua mihi feciſti vmbraculū re-
frigerans ab eſtu tentationū.
¶ Ne tradas me domine a deſiderio meo
9 peccatori cogitauerunt contra me. ne dere
linquas me ne forte exaltentur.
¶ No tra. m.) .ſ. dyabolo petōri (a deſi. me.) .i. ꝓpter deſi-
deriū meū malū. quē ei deſideriū vincit ille cadit in laque
um: ſ eſtū deſiderij temperat vmbraculū dei ⁊ nuſq̄ ē lo-
cus diabolo niſi ex deſiderio ſuo. ideo ait (ne tradas me)
id ē nō ſinas me tradi p meū deſideriū dyabolo. Caſſiod.
A deſiderio ſuo tradit̄ petōri quiſq̄ p ꝯcupiſcentias car
nis dyabolo relinq̄tur poſſidendus de q̄bus dicit Apl'us
ꝓpterea tradidit illos deus in deſideria cordis eoꝝ (cogi-
tauerūt contra me) .ſ. inimici (ne derelinquas m. ne forte
exaltent̄) .i. ne de me triumphent ⁊ gaudeant: ſeducto ei
homine gaudet ⁊ triūphat dyabolus ⁊ ſui. pſ̄. Exultabūt
ſi motus fuero. Deutro. xxij. ꝓpter iram inimicorū diſtuli:
ne forte ſupbirent. Eccl'aſti. xxiij. Ne derelinquas me ne i
cidam in cōſpectu aduerſarioꝝ meoꝝ: demones em̄ faci-
unt feſtum ſicut rex habito triumpho. vnde Iudicū. xvj.
Principes philiſtinoꝝ cōuenerunt in vnū vt immolarent
hoſtias magnificas dagon. deo ſuo ⁊ epularent̄ dicentes
Tradidit deus noſter inimicū noſtrū ſanſon in manibus
noſtris ⁊. j. Reg. vlti. Philiſtijm p̄ciderūt caput ſaul hoc
faciunt demones quādo p̄cidunt a capite xp̄o ⁊ expoliāt
armis .i. virtutibus ⁊ de hoc iactant ſe demones. Eſaie. x.
Dixit aſſur in fortitudine manus mee ego feci ⁊c̄.
¶ Caput circuitus eoꝝ. labor labioꝝ ipoꝝ
10 operiet eos.
¶ Hec eſt tercia ps vbi dicit q̄ ſint mala inimicoꝝ. q. d. me
ꝓtegit vmbra tua in die belli ſ illos tegit caput circuitus
eoꝝ .i. ſupbia. mali em̄ vadūt in gyrum erroris vbi eſt iter
ſine fine: huius circuitus ſupbia eſt caput: ⁊ q2 omnis ſup
bus eſt mendax ideo ſubdit (labor labioꝝ ipoꝝ) .i. mēda
cium (operiet eos) .i. ꝓteget. mendaciū em̄ dr̄ labor quia
q̄ mētit̄ difficultatē hz. veritas aūt facile dr̄ vel (labor op.)
.i. ꝯfundet eos vel ſic: tu dn̄e es mihi vmbraculū ſ caput
eoꝝ q̄ cogitāt ꝯ me mala ē circuitus .i. dyabol⁹ q̄ nunq̄ re
cte incedit qui eſt caput eoꝝ.
11 ¶ Cadent ſuper eos carbones in ignem de
ijcies eos in miſerijs non ſubſiſtent
¶ Ca. ſu. e. car.) .ſ. ignis ꝯcupiſcētie ire ⁊ luxurie anq̄ ve-
niat ignis eternus ⁊ (deijcies eos in ignē) .i. in illos carbo
nes ⁊ nō ſubſiſtēt in miſerijs q2 ſuperabunt̄ a p̄ſſuris q̄s
iuſti ſupabunt vel ſic (cadēt ſu. e. car.) .i. ſancti q̄ ex mor-
tuis reuixerūt ⁊ aliq̄n tenebre fuerūt. nūc aūt lux in dn̄o q̄
cū alios accendūt alios deijciūt. vn̄ ſubdit (deijcies eos)
ſcz malos cū em̄ vidēt mali ſanctos lucere inuidēt ⁊ ſic ſā
cti ſup eos cadūt q2 ex bona vita ⁊ p̄dicatiōe ipoꝝ ma-
li ruinam incurrūt vnde apoſtolus. Aliis ſumus odor vi
te in vitam: alijs odor mortis in mortē ⁊ hij tales in miſe-
rijs nō ſubſiſtūt ſ impatiētes deficiunt. ideo ſequit̄.
Vir linguoſus non dirigetur in terra. vir 12
iniuſtum mala capient in interitu.
¶ Vir ling.) dr̄ q̄ lingua habet ꝑ[illegible]. Prouerbio. xxv.
Vides hominem velocem ad loquendum ſtulticia magis
ſperanda eſt q̄ correctio. Iaco. j. Sit omnis hō velox ⁊c̄.
Itē dicit̄ vir linguoſus q̄ poſtq̄ loqui cepit cohiberi non
poteſt. Prouerbi. xxv. Sicut vrbs patens eſt abſq̄ muro
rū ambitu ſic homo q̄ nō poteſt in loquēdo cohibere ſpiri
tum ſuū. ⁊. xix. Totū ſpiritū ſuum ꝓfert ſtultus. Itez qui
loquit̄ ⁊ reſpondet eque de notis ⁊ ignotis. Eccleſiaſti. v.
Si eſt tibi intellectus reſponde ꝓximo tuo. ſin autez ma-
nus tua ſit ſup os tuū. Itē qui loquit̄ lingua ⁊ in lingua.
Eccli. v. Non ventiles te in omnē ventū ⁊ nō eas in oem
viam: ſic em̄ peccator ꝓbatur in duplici lingua talis dicit̄
bilinguis ſimilis ſerpenti. pſ̄. Acuerunt linguas ſuas ſicut
ſerpentes. Itē qui aliū loquentē ſuſtinere non poteſt ſed
verbū eius interrumpit. Eccli. xxj. Audi tacens ⁊ p reue
rentia addetur tibi gratia. Itē qui ſilentiū exigit a maiore
contra qd̄ dicit̄. Eccli. xxiij. Loquere maior natu. decet n.
te primū verbū Iob. xxix. Principes ceſſabūt loq̄. Talis
linguoſus nō dirigetur imo (mala capient in interitum)
bonos capiunt mala non in interituz ſ ad vitā quia deus
flagellat quē diligit.

¶ Vir liguoſus q̄s dicatur.

¶ Cognoui quia faciet dominus iudiciū in 13
opis et vindictam pauperis.
¶ Cogno.) .ſ. ego ꝙ illi nō p̄uident .ſ. quia dn̄s tandem et
ſi nō mō (faciet iudiciū inopis) qui eſurit iuſticiā ⁊ querit
⁊ pulſat ⁊ faciet (vindictā pauperis) Romano. xij. Mihi
vindictā ⁊ ego retribuā.
¶ Veruntamen iuſti confitebuntur nomini 14
tuo. ⁊ habitabunt recti cum vultu tuo.
¶ Hec ē cōcluſio. pſ̄. vbi dicit ꝙ ſi boni liberati ſunt ⁊ tu d̄
inimicis vindicaſti nō ſibi attribuunt ſ deo ⁊ hoc ē quod
dicit (iuſti. confi. no. t.) laudem deo tribuendo (⁊ habita-
bunt re. cū vul. tuo) quia deum trinum ꝓut eſt videbunt
⁊ tunc deterſo ſudore finitiſq̄ laboribus perhenni leticia
implebunt̄ ⁊ ideo nihil timebunt ab eis in mūdo.

Pſalmus. CXL

D Domine clamaui ad te exaudi me in pſ̄. cxl.
tende voci mee cū clamauero ad te. 1
¶ Titulus (in finem pſ̄. dauid) ſepe expoſitus eſt iſte titu
lus. ꝓpheta in perſona xp̄i ſiue membroꝝ loquit̄ p totum
hunc pſ̄. Intentio monet ad deū clamari. Modus bipar
titus eſt pſ̄. primo ſciens ꝓpheta hominē implicari pecca-
tis orat vt audiat̄ ſubdens a q̄bus maxime vult liberari.
Secūdo dicit ꝙ a iuſto correptus ſpernet falſos laudato
res ibi (corripiet) in pſona igit̄ hominis circūuenti pecca
tis ait o (dn̄e cla.) iam diu ad te quid clamaui (exau. me)
⁊ adhuc clamo. ideo ſequitur (intende vo. me. cuz clama.
ad te) nondum eſt finitus clamor quia nondum eſt finita
tribulatio.
¶ Dirigatur oratio mea ſicut incenſum in 2
conſpectu tuo. eleuatio manuum mearū ſa
crificium veſpertinum.
¶ Di. o. m.) .i. tibi placita ſit igne charitat⁹ icenſa (i ꝯſpe.
t. ſ. incē.) odorifera vicz ſit i cui⁹ figura i veteri lege incen-
ſū dicebat̄ offerri i odorē ſuauē deo (eleua. ma. m.) .i. opa
tio mea bona q̄ fit ꝓ eternis ſit ti. (ſa. v.) .i. vt placeat tibi
vt ſacrificiū qd̄ i veteri lege veſpe: offerebat̄ qd̄ erat acce-
ptabili⁹ q2 figura erat illi⁹ veri ſacrificij qd̄ i fine mūdi in
cruce ē oblatū. i lege nāq̄ ſacerdos iugit̄ ⁊ mane et veſpe
offerebat. digni⁹ erat vl̄ q2 veſpa nr̄a finis ē vite p̄t ſacrifi
ciū veſptinū dici penitētia: qua i fine mūdamur ⁊ (eleua.
ma. m.) ſit tibi (ſacri. veſpti.) .i. opa mea bona ſic tibi ſint
accepta vt pnia q̄ agit̄ in veſpa .i. in fine vite in q̄ ſi ꝑfecte
offerim⁹ recte purgamur ħ dicit vt nemo deſperet q̄ in fi-
ne peniteat: vel de xp̄o p̄t accipi ħ. hoc em̄ de capite e mēs
intelligūt xp̄o q̄ ad veſperā animā poſuit receptur⁹ ami-

ſit iniuſtus ſ; tamē nō ſibi figurati ſum⁹ qꝺ̄ eñ illius pepē dit in ligno de nobis accepit veſpertinũ ergo ſacrificiũ eſt paſſio xpi oblatio victime ſalutaris qꝺ̄ fecit in reſurrectio ne man⁹ matutini oratio ergo pure directa de corde fide li tanꝗ̄ de ara ſancta incenſum ſurgit ⁊ (ele.m.m.) i cru ce expanſaꝝ ē (ſacri.veſ.) qꝛ tunc animā depoſuit deinde ſubdit ex voce corporis.

Pone domine cuſtodiam ori meo: et oſti
3 **um circũſtantie labijs meis.**

(Po.do.cu.o.meo) .i.cordi ne iniqua cogitet ⁊ (hoſtium cir.la.meis) ne ſtulta ꝓmāt ⁊ dr̄ hoc a ſili illi⁹ ꝗ circũſtat hoſtiũ vt nō intrat vel exeat tp̄s.mors eñ intrat per fene ſtras noſtras ⁊ leo rugiēs circuit q.quē.d. Et nota qꝛ ⁊ cor di ⁊ ori petit apponi cuſtodiā.duplici eñ munimine opuſ eſt: vt nec cogitatio iniqua ſapiat nec praua volũtas in fa tua verba erumpat (pone do.cu.o.meo) ne dicā menda ciũ.Sap̄.j. Os qꝺ̄ mentit̄ occidit animā. ⁊ magis i doctri na religionis qꝛ hoc ē mendaciũ capitale. Iere.xxiij. Qui habet ſermonē meum loquat̄ ſermonē meũ quid paleas ad triticũ dicit dn̄s. Eſaie.j. Vinũ tuũ mixtũ ē aqua. Itē ne dicā turpia Ephe.v. Fornicatio aũt ⁊ immundicia nec no.in vo.⁊c̄. Itē vt nō dicā cõuicia vel improperia vel ſu perbia ⁊ ne reuelem ſecreta et hmõi.de quibus Eccli.xxij. Eſt ꝯcordatio ad amicũ excepto conuitio ⁊ improperio ⁊ ſupbia ⁊ miſterij reuelatione. Itē ne dicam iurgia. Eccli. xxviij. Certamen feſtinatum incendit ignem ire.ſ. ⁊ furorꝫ Itē ne dicam detractiones. Romano.j. Detractores deo odi ⁊c̄. Itē calūniam vel criminationē. Leuit.xx. Nō eris ſuſurro nec criminator in populis. Itē adulationē Iere mie.ix. Ve qui ꝯſumit puluillos ſub cubito vt ibi exponit Greg. Lingua eñ mala corrũpit omēs litteras. Adulatio blaſphemia conuiciũ detractio excuſatio peccati falſa lo cutio gloriatio.ironica locutio: irriſio: cauillatio: ludifica tio: murmuratio: nugatio: oratio indebita: piuratio: ꝯ̄tula tio: reuelatio ſecretoꝝ: ſuſurratio: turpiloquiũ: verbũ oci oſum: cõtumelia: zizanie ſeminatio. merito ergo cõtra tot peccata capitalia ori ſuo cuſtodiā poni orat vir ſanct⁹ (ho ſtiũ circũſtantie) vel cõtinentie ſm̄ aliā lr̄am nō dixit clau ſtrũ ſ; hoſtiũ.hoſtiũ eñ claudit̄ ⁊ aperit̄ ita ⁊ hoſtiũ labio rũ aperiat̄ ad confeſſionē peccati ⁊ claudat̄ ad excuſatio nē ⁊ ita erit hoſtiũ circũſtantie non ruine ⁊ ad quid ꝓdeſt hoc hoſtium ſubdit.

A
De cuſtodia oris vl' ligue circa multa.

B
Lingua mala qualit̄ corrũpit omnes litteras

Non declines cor meum in verba mali
4 **cie ad excuſandas excuſationes i peccatis.**

(Nō decli.) o deus hoc xp̄us dicit ex ꝑſona eccleſie (cor meũ) .i.cor corpis mei vt ē eccleſia (in verba ma.) .ſ.ad ex cuſationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquita
⁊ non communicabo cum electis eorum.

5 (Cũ ho.ope.ini.) .i.ad hoc pone hoſtium vt nō excuſem peccatũ meũ ſicut hoies ꝗ operant̄ iniquitatem excuſant enim ſe hoies a peccato caſu. Abacuc.j. Facies hominis quaſi piſces maris ⁊ quaſi reptile non habens principem ⁊ eſt opinio taliũ qui dicunt omnia aduenire a caſu ⁊ for tuna. Itē pauptate vt latro ⁊ meretrix de pompa ꝓꝑ eq̄ litatē alioꝝ. Prouerbioꝝ.xxx. Mendicitatē ne dederis mihi. Itē neceſſitate ꝯſtellatiōis vl' ꝑſciētie dei. Amos.v. Relinq̄tis facientē arturꝝ ⁊ orionas.i.deū ꝗ nō imponit neceſſitatē.nā in quacũqꝫ hora inge.pctōr vita ⁊c̄. Ezech. xviij. Itē fragilitate vt adā Gen̄.iij. Mulier quā dediſti mihi ⁊c̄. Itē ignorātia ꝯ qꝺ̄ dr̄ Deutro.xxx. iuxta te ē ſer mo valde in ore tuo ⁊c̄. Itē vehemētia tentatiōis Iob.vj Que ē fortitudo mea vt ſuſtineā ꝯ qꝺ̄ ē illud Apoca. Or de⁹ facit cũ tentatiōe ꝓuentũ. Itē ſilitudine alioꝝ dicētes illud qꝺ̄ dixit helyas.iij. Reg.xix. Nō ſum melior ꝗ̄ oīs patres mei. ex hijs ⁊ ſilib⁹ excuſant pctōres i peccatis qꝺ̄ ē ſummũ viciũ.j. Reg.xv. Quaſi peccatũ ariolādi ē repu gnare (⁊ nō cõ.cũ ele.eo.) .ſ.pctōꝝ electi coꝝ ſunt ꝗ ſe iu ſtificāt ⁊ ceteros deſpiciũt ſicut phariſeus. Lu.xviij. Cum talibus nō vult iſte cõicare ſiue cõbinari.dicunt̄ eñ cõbi nati ꝑpīe qui ſimul in vno vinculo ligant̄ vt alter alterū impediat ne ſit fuga libera.

C
Qualr̄ pctōres excuſant ſe multiplr̄ a peccato.

Corripiet me iuſtus in miſericordia. ⁊ in 6
crepabit me. oleum autem peccatoris non
impinguet caput meum

Hoc eſt ſecunda pars in qua cuſtodiri petit.q.d.non cõ municabo cum malis vt defendā peccatum meũ ſ; poti⁹ iuſtus corripiet me.i.xp̄s.vel quilibet frater (in miſericor dia ⁊ increpabit me) emendari magis ſe vult miſericordi ter ꝗ̄ laudari fallaciter vñ ſcriptũ eſt. Meliora ſunt vul nera amici ꝗ̄ fraudulēta inimici oſcula (oleũ autē pecca toris) .i.falſa laus adulatoris (nō impinguet caput meũ) .i.mentē meā.i.nō creſcit de falſa adulatione mens mea. hinc dici ſolet vnxi illi caput.

Quoniā adhuc et oratio mea in benepla 7
citis eorum abſorpti ſunt iuncti petre iudi
ces eoꝝ.

(Qm̄ adhuc orō mea) .i.illi pctōres adorabũt ꝓ eternis vt ego.vel ſic (corrip.m.iuſt.) ⁊c̄. (quoniam adhuc) expe ctatio (⁊ oratio mea) erit (in beneplacitis eoꝝ) primis eī tempibus vituperabant̄ xp̄iani ſed veniet tempus ꝗ pla cebit eis oratio mea vt dicant: Dimitte nobis ⁊c̄. hoc di cent xp̄o quem habemus aduocatum apud patrem: vel (oratio mea) .i.mei capitis.ſ.oratio quam ip̄e docuit vel qua ip̄e interpellat ꝓ nobis placebit eis (⁊ iudices eorũ) id eſt potentes qui de moribus iudicant vt Plato Ariſto teles ⁊c̄. (abſorpti ſunt iuncti petre) .ſ.comparati petre.i. xp̄o crucifixo qꝛ p ſe vident̄ aliquid dicere ſ; iunge.i. com para illos xp̄o nihil ſunt.mortui iacent ſtulta eſt eorū ſa pientia ⁊ abſorpti ſunt quia fracti victiqꝫ ſicut fragile vas alliſum petre. In cuius figura ſerpens moyſi deuorauit dracones magorum.xp̄s eñ reſurrexit ⁊ omnes eum co lunt.ſtultam enim fecit ſapientiam huius mundi et quid de eis erit dicit.

Audient verba mea quoniam potuerũt 8
ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſup terram

(Audi.ver.m.) ip̄a.ſ.verba mea audient (qui potuerũt) id ē potentiā habent ⁊ ꝓualent verbis eoꝝ.verba eñ mea ita efficacia ſunt qꝛ ꝓ eis mori non metuunt qui ea predi cant.quid ergo mortes illoꝝ fecerunt ſubdit (ſicut craſſi ter.) .i.verba meorum ⁊ mortes eoꝝ ꝓſunt eis ſicut quia craſſitudo terre erupta vel dirupta eſt ſuper terrā vñ ꝓuē tus fertilitatis euenit licꝫ vilis ſit res iſta.

Diſſipata ſunt oſſa noſtra ſecus infernũ. 9
quia ed te domine. domine oculi mei in te
ſperaui non auferas animam meam.

(Diſſi.ſũt oſ.nr̄a) .i.corpa teſtiũ xp̄i ſũt diſſipata.i.ex diſſi patiōe oſſiũ nr̄oꝝ ſūma vtilitas venit ⁊ ē ꝯgrua cõpatio. craſſitudo ei terre ē ꝯtēptibilis tñ t̄ra inde accipit pingue dinē ita ex eo qꝺ̄ ꝯtēnit̄ mũd⁹ accipit ſeges eccl'ie pingue dinē nr̄i ⁊ feraci⁹ pullulat.ꝯtēptibilia ei mũdi elegit deus (ſec⁹ infernũ) .i.ꝓ velle ꝓfundoꝝ.i. ꝗ ſunt ꝓfundi i vitijs: vel (ſecus infernũ) nō i inferno qꝛ ⁊ ſi cõi ſorte moriũt̄ nō tñ deſcendũt i infernũ vt mali ſ; vita eterna dat̄ illis (qꝛ ad te do.do.oc.mei.) dicta fragilitate hois ad diuia remedia ꝯfugit.q.d.hec ꝑdicta ſũt in nobis.ſ; (o dn̄e nō auf.) .i.nō auferri ſinas a bonis tuis (animā ſm.) ⁊ ſi corpus perimit̄ hoc iō petit qꝛ ſciebat multos aduerſis cedē iō nō auferaſ (qꝛ ocu.m.) ſunt (ad te do.) nō ad minas ꝑſecutoꝝ.noui eī q̄d ꝓ me paſſus ſis quid ꝓmiſeris ⁊ p hoc ſecure ſpera ui i te ⁊ iō nō (auf.a.m.) a bonis tuis ſ; ſpes mea ſp ſit i te (⁊ oculi mei) ſp ad te intendant nō eñ petit iſte ꝯ hoc qꝺ̄ ſancti volũt.ſ.de ſeculo eripi ⁊ eſſe cum xp̄o.

Cuſtodi me a laqueo quem ſtatuerũt mi 10
hi. ⁊ a ſcandalis operantium iniquitatem.

(Cuſtodi me) .q.d.dico ne auferas animam.ſed potius (cuſtodi me a laqueo) id eſt a deceptione quem mali ſta tuerunt mihi.eſca enim ducit ad laqueum (et a ſcādalis

ꝺ.iniqui.) i.a manifeſtis perturbationibus iniquorum ꝑ laqueos ⁊ ſcandala totius mūdi mala breuiter nota.laqi eñ ſunt blandi nexus decipere volentiuꝫ ⁊ carnis deſideria ſi ꝑ hos dyabolus nō ꝓficit mitꝰ ſcandalis que per iniquos mouet.eſt autem ſcandalū dictū vel factum minus rectum prebens occaſionem ruīe alteri.ſequiꝰ.

Cadent in reciacula eius peccatores: ſingulariter ſum ego donec tranſeam.

Cadent).q.d.me cuſtodi ſꝫ peccatores ruentes de vicio in vicium cadēt in (reciaculum eius) ſcꝫ iniquitatis apta verba operationi ponit nam quaſi quadā circuitione peccatorum clauduntur dū de vicio in vicū ruunt cum iſtis talibus non vult cōbinari vnde additur (ſingulariter ſū) q.d.illi cadent.ſed ego (ſingulariter) vl' (ſingulis ſum) qꝛ cū peſſimis non ambulat neqꝫ cōſenſum cū eis habet ſingulariter ſum dico (donec) vt viator (tranſeam) viam huius mūdi quā in offenſo greſſu tranſit quia nulla voluptate capitur. vel aliter ab illo loco (cuſtodi m.) ⁊ dicit ſtatuētes laqueū ꝑſecutores manifeſtos.operantes autem iniquitatem ꝯſentientes illis qui timore ꝑſecutionis deficiunt ⁊ hoc eſt ne auferas animā meaꝫ.ſed potius (cuſtodi me a laqueo) ꝑſecutionis (quē ſtatuerūt mihi) hoc faciunt perſecutores qui eſcam vite huius quaſi in muſcipula ponūt ſi amat auis hanc eſcam:cadit in muſcipulam quia timore mortis perſecutioni ſuccūbunt (⁊ cuſto.m.a.ſ.op.ini.) id ē a ſcandalo eoꝝ q̄ illis conſentiendo labunꝰ ⁊ ita iniquitatem operanꝰ.hoc ergo de eis dicitꝰ q̄ cōſenſerūt illis qui apoſtatarunt ex vtriuſqꝫ vult iſte cuſtodiri a terrentibus ⁊ a lapſis ac ſi diceret cuſtodi me a ꝑſecutoribus qui terrent ⁊ a lapſis qui territi ſunt vt nec illos timeam nec iſtos imiter ⁊ nō mō alij operanꝰ iniquitatem.ſꝫ etiam ipi ꝑmi.ſ.apl'i herentes ori eius defecerūt ⁊ hoc ē (cadēt in reciaculo eiꝰ) .ſ.iniqtatis pctōres.i.apl'i qui vſqꝫ eo fuerunt pctōres vt ſic amarent vitā iſtā vt eā ꝑponerent eterne qꝛ nondū in eis factū erat qđ in alio.pſ̄.dicitꝰ ego confirmaui colūnas eius:deinde ex ꝑſona capitis ſubdens ſingulariter ⁊c̄.nec mutatꝰ vox ꝓpter vnitatem capitis ⁊ corporis. q.d.quare ē hoc.ſ.qꝛ defecerūt.qꝛ (ſingulariter vel ſin.ſuꝫ ego).i.qꝛ ſolus ſum in tpe paſſionis qꝛ nullus cū eo vl' ante eum ꝓ noīe eius paſſus ē: ⁊ apl'i defecerūt in cruce pendens vnū ſolū latronē comedit ſingularis ſum dico (donec tranſeā) de mundo ad patrē tunc ꝯfirmabo colūnas qꝛ in reſurrectione xp̄i didicerūt nō timere mortē ſingula. ego ſum donec tranſeam.cū vō tranſiero multiplicabor: hoc ē illud idē qđ in euangelio Joh.xij.ait. Niſi granum frumē.ca.in ter.mor.fu.ip.ſo.ma.ſi aūt mor.fu.m.fr.af.et iteꝝ cū exaltatus fuero a terra oīa trahā ad me ergo ſolꝰ erat anq̄ eſſet mortificatꝰ ⁊ a terra exaltatus ꝓpterea nōdū habebant apl'i tales vires accepturi erāt vires ſequendi q̄ illi habebāt vires ꝑcedēdi.nemo eñ añ xp̄m occiditꝰ ꝓpter xp̄m.i.ꝓpter ꝯfeſſionē noīs xp̄i nec ꝓ noīe xp̄i ⁊ licꝫ ꝓphete multi talia paſſi ſunt:nō tñ iō moriebanꝰ quia prenūciabāt xp̄m ſꝫ qꝛ pctā hoīm dicebāt in eos ⁊ eoꝝ iniqtatibus reſiſtebant ⁊ habenꝰ q̄dā eoꝝ inꝰ martires nec etiā Joh.q̄ maior nō ſurrexit inꝰ natos mulieꝝ ꝓ xp̄i teſtimonio occiſus eſt ſꝫ ꝓ herodis adulterio.ꝓ lege vō veritatis mortuus eſt ꝓ iuſticia martyr fuit nō ꝓ noīe xp̄i ſic ⁊ alij antiqui ꝓprie tamen martyres dicunꝰ q̄ ꝓ cōfeſſione nominis xp̄i patiuntur.

Pſ.cxli. Pſalmus CXLI

1 **Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus ſum.**

Voce mea ad do.cla.) Titulꝰ huius pſ̄.ē (intellectus dauid cū eēt in ſpelūca oratio) hoc ſm hyſtoriā q̄ hr̄.j. Reg. qñ dauid fugiēs ſaulē latuit in ſpelūca de q̄ tñ h non agitꝰ ſꝫ de ſignificato.dauid eñ ſignificat xp̄m ſpelūca carnem vel ſeculū vel ſepulcrū.dauid ergo in ſpelūca xp̄s cū mēbris in ſeculo vl' in carne vl' in ſpelūca ē. Intellectꝰ dauid id ē totius xp̄i ⁊c̄. Intētio monet nos orare. Modus bipertitus ē ꝑ ponitꝰ oīo ꝯ mala. Scđo agit de fine maloꝝ ibi.

(clamaui) in ꝑſona ꝗ totius xp̄i quaſi de ſpelūca ad deuꝫ clamātis ait (voce mea).i.interior nō ſtrepitu labiorum. (cla.ad do.) deinde hoc qđ dixerat exponit ſubdēs (voce mea ad dñm depca.ſum) qꝛ eñ dixit (clamaui) dicit (depca.ſum) qđ iō adiūxit qꝛ clamāt ad dñm etiam q̄ blaſphemāt ac ſi diceret clamor meus depcatio ē nō murmur nō blaſphemia et repetit voce mea ad maiorem affectus expreſſionem ⁊ adhuc.

Effundo in conſpectu eius orationē meam: et tribulationē meā ante ipſum ꝓnūcio 2

Effun.) cū toto conatū copioſe vt puro fonte (orationē meā) factā (in ꝯſpe.eiꝰ).i.vbi videt deꝰ.ſ.abſcōdito ꝯſcie vbi ſolꝰ videt ille q̄ reddet:ibi ergo.effunde precē tuā ſi homines reddūt añ eos effunde.ſi vō redditurꝰ ē deꝰ i occulto ora ſicut ꝑcipit in euāgelio.tu aūt cū oraueris intra ⁊c̄. (⁊ tribu.me.).i.orationē q̄ fit i tribulatōe (añ ipm ꝓnū.) .i.intus in ꝯſcia vl' in innocētia ſecurꝰ.in occulto ad eū dirigo et hoc facio dicit eccleſia.

Indeficiendo ex me ſpiritum meum, ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. 3

Indefi.ex me ſ.m.).i.dū ex me vtus deficit qđ fit ne de viribꝰ ſuis ꝑſumat ne vtutē quā hꝫ ſibi arroget ⁊ ſciat qꝛ aliꝰ i eo opatꝰ ſm illud.nō ei vos eſtis q̄ loq̄mini ⁊c̄.ſi ꝗ eius ſpūs deficit loquitꝰ in te ſpūs dei ⁊ qꝛ ꝓpter hoc verbūꝫ putarēt audiētes eū deiectū addidit (⁊ tu co.ſ.m.) iuſticie ⁊ ꝑceptorum dei quas illi nō vident.q.d.ſi illi putant me deiectum quia ſpiritus meus defecit tu me ſtantē vides cuiꝰ ſpiritus me iuſtificat.

In via hac qua ambulabā.abſconderunt ſuperbi laqueum mihi. 4

In via hac qua am.).i.i xp̄o q̄ ē via (abſcō.laq̄.) nō ſm rei vitatē ſꝫ q̄tū ad opinionē ſuā qꝛ i via ponere intēdūt ſꝫ extra viā ponūt vt hētici ſupra pſ̄.iuxta iter ſcā.poſ.mihi.xp̄s eñ ē via q̄ nō ſinit eos laqueū ponere in via. nō qꝛ ſemitas pluraliter ⁊ viā ſingularitꝰ ponit qꝛ multe ſunt ſemite qꝛ multa ꝑcepta ⁊ vna via.i.vna charitas (in via) ergo hac.i.i charitate q̄ i me oīa tolerat (qua am.) ꝓ te patiēdo (abſconderūt) ꝑſecutores vel ſm opinione ſua n vl' ſub ſpecie boni. Dyabolꝰ eñ abſcōdit nobis laq̄os. Job. xviij. Abſcōdita ē i via pedica eius ⁊ decipula iuxta ſemitas nā in via ꝯtinētie abſcōdit laqueū hypocriſis Math. xxv. Quinqꝫ vgines ⁊c̄.ꝯ qđ Ephes.vl. Succicti lūbos veſtros i vitate. In via maceratōis carnis laqueū ianis glorie. Eſa.vij. Caput ſyrie damaſcꝰ ſyria excelſa itꝰpr̄tatur damaſcus ſaccus cilicij. Mathei.vj. Tu aūt cuꝫ ieiunas In via iuſticie laqueū ſeueritatꝰ. Eccleſiaſtici.vij. Noli eē multū iuſtꝰ ibi glo. Sūmū ius ſūma iniuria ē.ideo Prouerbio.iij. Miſcđia ⁊ vitas te nō deſerāt. In via mie laq̄um pietatis falſe. Eccli.xij. Altiſſimꝰ odio hꝫ pctōres ⁊ impijs reddit vindictā. In via largitatꝭ laqueū ꝓdigalitatis que dat cui nō dꝫ ⁊ nimis dat.de ꝗ Eccli.xij. Scito cui bñfeceris.de ſcđo.j.Cor.viij. Nō vt alijs ſit remiſſio vob ſit tribulatio ſꝫ ex equalitate. In via charitatꝭ laq̄uꝫ carnal' affectuſ.ij. Mach.j. Ignis ꝯuerſus ē i aquā craſſam. In via ſpei laq̄uꝫ ꝑſūptiōis ⁊ i via timorꝭ laq̄uꝫ deſpatiōis Deu. xxiij.nō accipies pignꝰ molā ſupiorē nec iferiorē. In via zeli laqueū furorꝭ Prouer.j.zelꝰ ⁊ furor viri nō pcet. In via audacie laq̄um ꝑcipitatōis.eſa.xvj.arrogātia pluſqꝫ fortitudo eiꝰ.exēplū de azaele.ij. Reg.ij.i via prudētie laqueū aſtucie. Jere.x.ſtultꝰ factꝰ ē hō a ſapia ſua. Eſa.xlvij. De feciſti in multitudie ꝯſilij tui.i via ꝯſilij laqueum pigricie. Sopho.ij. Vox cantantis in feneſtra coruus in ſuperliminari. Coruus dicit cras cras ſic piger ſuperliminare eſt ratio ſuperior. In via conſtantie laqueum obſtinationis. Ezec.37.auferā a vob cor lapideū. In via ꝯſtātie laq̄um curioſe ꝑſcrutatōis. Prouer.xxxj. Ne erigas ocu.tu.ad opes quas hr̄e nō potes ⁊ illud q̄ ſcrutator ē maieſtatis opp̄mitꝰ a glīa.item non plus ſape qꝫ optet.ideo ſequitur

Conſiderabam ad dexteram ⁊ videbam. ⁊ non erat qui cognoſceret me. 5

A Qualitꝰ ſb ſpē boni dyabolꝰ abſcōdit nob laq̄os in via multiplicitꝰ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf